

Wandeling rond Plouharnel en Carnac.

Het station van Plouharnel.

St. Armel, Plouharnel.

“Ker-” betekent huis of gehucht.

Het eerste deel van de wandeling is saai langs de doorgaande weg van het station naar Plouharnel af. Plouharnel is een dorp met enkele aardige plekken. Het is even zoeken naar de voortzetting. Het weggetje naar Kerroch ligt schuin achter de Mairie. Langs deze weg zien we een overdekte bron met een oude vijver. Of misschien wel een wasplaats? We slaan rechts af naar Kerroch, een gehucht van enkele huizen. We zien naast de oude huizen met aparte versieringen, een dito poort en een dolmen. Boven ons valt een valk steeds weer een veel grotere roofvogel aan. De laatste is te langzaam om zich effectief te kunnen verdedigen!

Een valk valt steeds weer een grotere roofvogel aan.

Gevel van een vervallen huis, Kerroch.

Dolmen bij Kerroch.

Poort, Kerroch.

Parcs à Huîtres, Kerroch.

Parcs à Huîtres, Kerroch.

Le Pô.

Rekken voor oesters, Le Pô.

We komen aan de Baie de Plouharnel. Tegen deze kust zijn uitgestrekte oesterbanken. Verder liggen er aardig wat vreemde platte schuiten met takels en primitief aandoende kajuiten. Boten om die oesters op te vissen? Her en der worden oesters te koop aan geboden of hangen borden van oesterfirma's. De sfeer hier is dan ook van een echt vissersdorp. Voor een deel zijn de huizen en gebouwen puur functioneel, zonder opsmuk. Andere zijn ware Holly Hobby huisjes, perfect in de verf met hoge hortensia's voor de deur.

We volgen de kust en komen door Le Pô, dat in dezelfde stijl is. Daar zien we vele rekken met porceleinen schalen. Worden daar de oesters op gekweekt? Een moderne winkel trekt zo te zien aardig wat klanten. (12.40)
Dan komen we door een wijk in de bossen, waar alleen maar villa's staan. Via Rue de Pô (een "gewone" woonwijk) gaat het naar het centrum van Carnac.

Een auto is compleet in de vette smurrie gezet. Met nog ander vuilnis eroverheen gedrapeerd. Ik vermoed dat het bij een apart soort huwelijksritueel hoort.

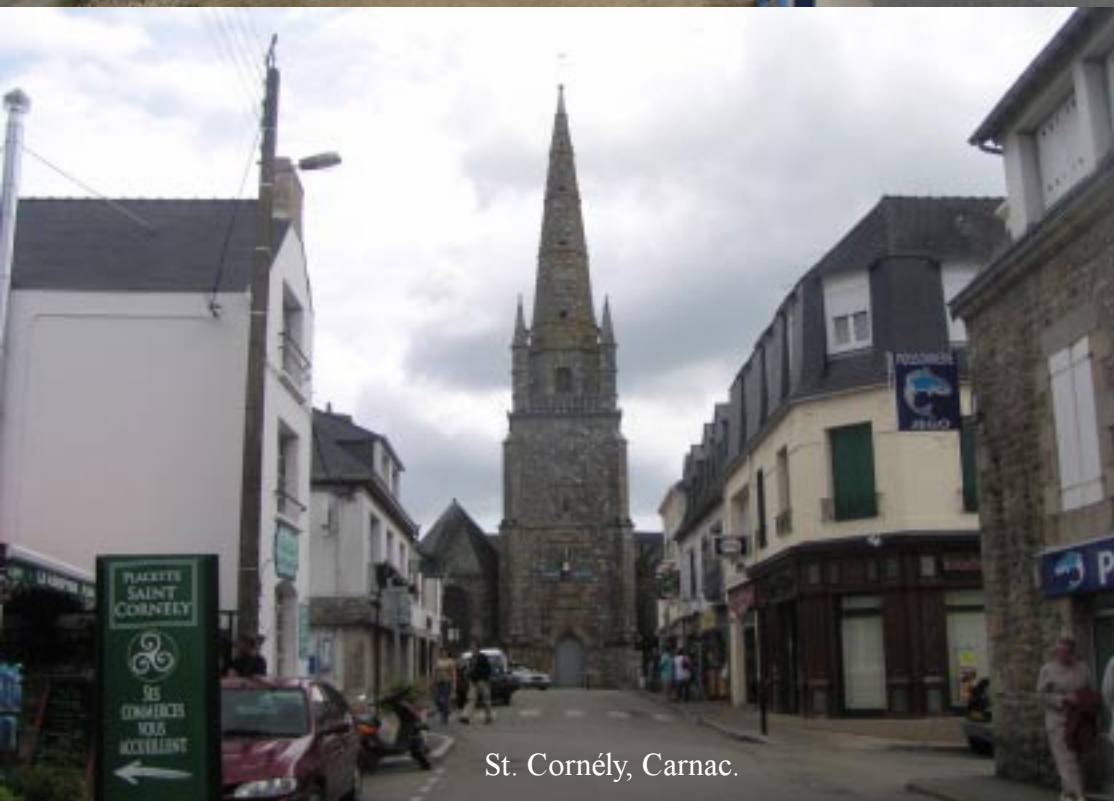

Rue du Pô.

Vreemde fratsen.

St. Cornély, Carnac.

Alignements du Méneac.

We bekijken de veelkleurige St. Cornély aan de gevel van de gelijknamige kerk (net Urbanus met zijn aerodynamische wielrenmuts!) en gaan dan wat drinken in een café daar. (13.40) Achter in de zaak ligt een reusachtige Newfoundlander. Aan de bar staat o.a. een klein oud vrouwtje, dat nauwelijks over het ding kan kijken. Ze rookt een buitennissig grote sigaar.

Rond twee uur gaan we kijken bij de grootste attractie van Carnac: De Alignements de Méneac. Lange rijen menhirs op een grasveld. Op het dak van een bezoekerscentrum heeft men een overzicht over dit veld. We lopen langs het veld naar het kruispunt met de Rue des Korrigans, waar een volgend veld keien ligt.

Alignements du Méneac.

Alignements du Ménéac.

Aan de Rue des Korrigans zien we nog een bron met vierkante vijver. Even verder slaan we links een overwoekerd bospad in, dat ons in een grote boog over oude holle paden langs muurtjes naar de Fontaine de St. Michel brengt, de volgende overdekte bron. (15.00)

Alignements aan de Rue des Korrigan.

Overwoekerde "fontaine".

Fontaine de St. Michel.

Holle weg.

Tumulus St. Michel.

Kruisbeeld op de Tumulus St. Michel.

Zicht vanaf de Tumulus St. Michel.

Zicht vanaf de Tumulus St. Michel.

Dan is het nog maar enkele minuten naar de Tumulus de St. Michel. Een hoge grafheuvel, waar een kapel op is gebouwd. Helaas is de kapel gesloten en kunnen we het onderaardse deel van de heuvel ook niet bezoeken.

Het uitzicht vanaf de heuvel op Carnac is echter de moeite waard.

Tineke realiseert zich opeens dat ze haar spijkerjasje in dat café is vergeten! (Het is prachtig en dus warm weer vandaag, anders had ze zich dat wel eerder gerealiseerd.) Via de Chemin du Tumulus en de markt (die net gesloten wordt) lopen we dus naar dat café terug om het jasje op te halen. Uiteraard spoelen we er de dorst eerst nog weg.

Tegen kwart voor vier stappen we op. Eerst een stuk van het bekende Rue de Pô, dan door de nieuwbouwwijk daar NW-waarts naar de andere kant van de D781. We passeren een groot restaurant en camping Les Goelands.

Uitzichtsplateau en Chapelle St. Michel.

Abbaye des Bénédictines St-Michel-de-Kergonan.

Langs akkers af passeren we eerst een groot vrouwenklooster: Abbaye des Bénédictines St-Michel-de-Kergonan. Door een hoge muur en nog hogere coniferen zien we er echter maar weinig van. Verderop (dicht bij Plouharnel) staat een zo te zien moderner mannenklooster Abbaye des Bénédictins Ste-Anne-de-Kergonan.

10-voudig zelfportret.

Abbaye des Bénédictins Ste-Anne-de-Kergonan

St. Armel, Plouharnel.

St. Armel, Plouharnel.

Tegen vijf uur zijn we dan in Plouharnel terug. We moeten er tot de trein van 18.00 hr wachten. We halen bij de bakker een “millesfeuilles” en een “flan” en eten die op het plein achter de kerk op. We kijken even binnen rond in deze kerk. Het blijkt een alleraardigst kerkje te zijn.

We hebben nog even moeite om de weg naar het station terug te vinden. Tot we een rotonde herkennen. Dan rest nog een 1,5 km lange saaie weg. Genoeg gewandeld vandaag.

Terug naar het verslag.